

Evangelikus hírmondó

2025. – Pünkösd

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XXIII. évf. 2. szám

Tűzkeresztség

Amikor egy katona először kerül olyan helyzetbe, hogy ellenséges fegyverekből tüzelnek rá, mégis megmenekül, akkor mondjuk, hogy átesett a tűzkeresztségen. Ez az eredeti jelentés idővel kibővült: használjuk minden olyan esetben, amikor valaki egy számára új területen kiállja a próbát, megállja a helyét, bizonyítja alkalmasságát.

De vajon mit jelent a tűzkeresztség a Bibliában?

Keresztelő János hirdeti Jézusról, hogy Ő majd nem vízzel, hanem tűzzel fog keresztelni. Mert már akkor nyilvánvaló volt, hogy a keresztvíz önmagában nem újítja meg az ember életét. A megtisztulásra való emberi vágyakozás, az emberi elszánás tiszteletre méltó, de nem elegendő a kísértésekkel szemben. Kell az isteni segítség, az „égi szent láng”, ami az első pünkösdkor meg is érkezett. Az apostolok így átestek a tűzkeresztségen: mindenki láthatta, hallhatta, hogy alkalmassá váltak az evangélium hirdetésére és megélésére; kiállták a próbát az ellenséges közegben.

A tűzkeresztség lelki értelemben ma is hasonlót jelent. Isten az Ő Lelkével tesz alkalmassá minket Jézus követésére, segít megállnunk az ellenséges, Tőle elfordult közegben. A keresztvíz hűsít, tisztít, de kell a tűz, ami mélyebbre hatol, belül dolgozik bennünk. Egyrészt éget, mint a bűn miatti szégyen, vagy a lelkifurdalás – de ezek is Isten eszközei, hogy megutáljuk a bűnt és vágyunk a belső tisztaságra. Másrészt megedz. „Az aranyat tűzpróbálja, hogy leválják a salak” (Ev.Ékv.434/2). Nem baj, ha fáj! Ha Isten Lelke dolgozik rajtunk, akkor megéri!

Ha ezt a tűzkeresztséget megéljük, akkor megtapasztaljuk az ige igazságát: „nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az *erő*, a *szerelem* és a *józanág* lelkét” (2.Tim.1,7.). Jó lenne, ha ez a Lélek minél több ember életét betölthetné, megteremve a Lélek gyümölcseit! Ezért is imádkozzunk így ezen az ünnepen is: „Élő Isten! Jöjj, tedd lelkünket Lelked templomává! Kereszteld meg tűzzel egész egyházadat!” „Uram, ébreszd egyházadat, és kezd rajtam. Uram, gyújtsd meg szereteted tüzeit minden szívben, és kezd bennem.”

Kívánok a gyülekezetünknek olyan áldott pünkösdöt, melyben ez az imádságunk meghallgatásra talál!

Dr Zsednai Józsefné

Egy imameghallgatás

Egy kaliforniai középiskola diákjai három hónapon keresztül készültek arra, hogy a húsvéti szünidőre Mexikóba utazzanak, és ott segítsenek a szegényeken. Imádkoztak Istenhez, hogy használja őket csodálatos módon. Nagy várakozással a szívükben el is utaztak egy Mexicali melletti kis gyülekezetbe.

Amikor vasárnap reggel megérkeztek a kis faluba, azt látták, hogy a templom, ahol szolgálni akartak, csúnyán leégett. A tető beszakadt, már csak a négy fal állt. Óvatosan léptek be az épület maradványai közé, ahonnan egy éneket hallottak felcsendülni spanyolul. Egy elcsigázott, csüggedt lelkész, és 9 gyülekezeti tagja, akik éppen délelőtti istentiszteletük közepénél tartottak, zavart tekintettel fogadta őket. Nyilvánvaló volt, hogy nem érkezett meg hozzájuk az a levél, amelyben a csoport a szolgálati szándékát jelezte. Így aztán fogalmuk sem volt róla, hogy a csoport eljön, hogy velük töltsen ezt a hetet.

Az ének után a lelkész megszakitotta az istentiszteletet, hátra ment a középiskolás diákokból álló csoporthoz, és azt kérdezte tőlük: „Que pasa?” (Amit a csoport így értelmezett: „Ugyan, mi a csodát kerestek ti, gazdag, fehér gyerekek, itt, a mi templomunkban?”)

Hosszas hallgatás után az egyik tanuló megszólalt:

- Keresztyén fiatalok vagyunk, és azért jöttünk ide, hogy szolgáljunk.

Amikor a lelkész ezt meghallotta, a szeme megtelt könnyel.

- Hat hónappal ezelőtt, valakik a faluból felgyújtották a templomunkat – magyarázta. – Azóta imádkozunk, hogy Isten küldjön segítséget, de már feladtuk a reményt, hogy valaha is jön segítség. Dicsőség Istennek!

A 35 tanuló döbrent csendben állt. Sokszor hallották már, hogy Isten használni akarja őket, és most életükben először meg is tapasztalhatták. Csodálkozásában az egyik tanuló odafordult egy másikhoz, és azt mondta:

- Ezt nem tudom elhinni! Imameghallgatássá lettünk!

Isten használni akar bennünket, és meg is teszi – de csak akkor, ha engedelmeskedünk neki, és Jézus példáját követve másoknak szolgálunk (Filippi 2: 3-11). Mi is lehetünk imameghallgatássá valaki számára, ha lemondunk a kényelemről, és használjuk azokat az ajándékokat, amelyeket Isten azért adott nekünk, hogy általuk változást munkáljunk a világban.

Wayne Rice

MIT VESZÍTÜNK, HA NEM BOCSÁTUNK MEG?

Szolgálati éveim alatt túl sok családot és hívőt láttam, akik haragudtak egymásra, és nem voltak hajlandók megbocsátani. Úgy ragaszkodtak kemény érzéseikhez, mintha elengedésük valamilyen módon felmentené a másik felet a rossz cselekedetek súlya alól. Pedig nem ez a megbocsátás célja. Egyvalamivel azonban mindenkor legyünk tisztában: sokba kerül nekünk, ha nem bocsátunk meg másoknak.

1. Nem kapunk választ imáinkra

Jézus világos volt, hogy meg kell bocsátanunk, miközben imádkozunk: "És amikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket." (Márk 11:25)

2. Elveszítjük hiteles keresztény voltunkat

Ennek az az oka, hogy közülünk kevesen képesek hosszútávon elrejtteni csalódottságukat és sértődöttségüket mások iránt. Így végül mások is látják a haragunkat és megkérdőjelezhetik keresztény mivoltunkat.

3. Csatát veszítünk az ellenséggel szemben

Ő a gonosz, aki keserűséggel akar minket megkötni. Gyönyörködik abban, ha hagyjuk, hogy haragunk bálványunkká váljon.

4. Elveszítjük a béke valódi érzését

Lehet, hogy egy ideig meg tudjuk magunkat tévesztetni, de a másokkal szembeni ellenségeskedés előbb-utóbb a mi lelkünket marja szét és végül felemészt minket.

5. Elveszítjük a lehetőséget, hogy megéljük az evangéliumot

Az evangélium Isten szeretetteljes megbocsátásáról szól, és mi ezt a szeretetet kell mintaként kövessük, amikor megbocsátunk másoknak.

6. Évek óta tartó értékes kapcsolatokat veszítünk el

Sok történetet mesélhetnék el családtagokról, akik sok éven át haragban álltak és csak a temetésen békültek ki. Hasonlóképpen mesélhetek olyanokról, akik végül soha nem békültek meg. Egy valami biztos: minden haraggal töltött perc és év elveszett idő.

7. Elveszítjük hasznosságunk egy részét Isten munkája számára

Mélységesen hálás vagyok, hogy Isten bármelyikünk bűnét a javunkra tudja fordítani. Egyikünk sem méltó arra, hogy

az ő edénye legyünk, de nem kell kevésbé hasznosnak éreznünk magunkat a megbocsáthatatlan bűnünk miatt. És mással sem kell azt éreztetnünk, hogy haszontalan bűnös lenne.

A megbocsátás kemény munka. Gyakran időbe telik. Ritkán jelent felejtést. Maga a megbocsátás nem mindig vezet gyorsan a bizalom megújulásához. Néha nem is vezet megbékéléshez. Mégis azonban sokkal többet nyerünk, mint ha úgy döntünk, hogy nem bocsátunk meg.

outreachmagazine.com

Van vigasztalónk

Isten Lelkének egyik neve és egyben tulajdonsága a Vigasztaló. Vigasztalóra pedig ott van szükség, ahol van fájdalom, van bánat, van veszteség. Bár mi nagyon szeretnénk már itt a földi életben megtapasztalni, de a Biblia nagyon józanul beszél arról, hogy csakis a menny az a hely, ahol nem lesz többé sírás.

Mindenkit érnek fájdalmak. És mindenkinek a saját terhe a legnehezebb, mert hiába tudom belátni, hogy a másikat milyen nehézségek érték, de csak a sajátomnak cipelem és érzem valóságosan a súlyát.

Vannak sérüléseink. Nem találkoztam még olyan emberrel, aki valamelyik területen ne élt volna át komoly belső sérüléseket. És ahol sérülés van, ott gyógyulásra van szükség. A legnagyobb örömhír, hogy nekünk van Gyógyítónk, a názáreti Jézus Krisztus. Bár gyakran csak a fizikai gyógyulásra fókuszálunk, de azt gondolom, egy emberi életben sokkal többször van szükség a belsőnk gyógyulására.

A gyógyulásnak szerves része a vigasztalás. Amikor a kisgyermeket fájdalom éri, mi az első? Rohan a szüleihez. Van, hogy ennyi pont elég, mert nem komoly a baj, csak megijedt, fél, fáj neki valami.

Isten arra bátorít, hogy mi is kiáltsunk Hozzá. Egy nehéz helyzetben talán a legrosszabb a tagadás. Attól, hogy nem veszünk tudomást egy problémáról, még nem tűnik el. A fizikai betegségek is gyakran azért válnak súlyossá, mert tagadásban vagyunk, és nem figyelünk oda a jelentkező tünetekre.

A legjobb, amikor köntörfalazás nélkül kiöntjük a szívünket, a Teremtőnk előtt: „Uram, baj van!” Ez és ez történt és nagyon fáj.” Neki mindent elmondhatunk és kiadhatjuk a haragunkat is. Nagyon fontos, hogy ne csak elmondjuk, hanem amennyire lehet, az érzelmi részét is adjuk oda Istennek.

Sajnos annyi hívőt láttam, akik jogos vagy jogtalan sérelmek miatt akár évtizedekig is beleragadtak a keserűség vermébe. Ijesztő, hogy mindenük megvan a boldog élethez, de ezek a feldolgozatlan sebek röghöz kötötté teszik őket. Leragadtak a múltban és eleven fájdalommal lüktet bennük a régi seb.

Sokan azért nem engedik magukat megvigasztalni, meggyógyítani, mert akkor el kellene engedni az önigazságukat és ezt túl drágának érzik. Pedig minél tovább ragaszkodunk a sérelmünkhöz, szép lassan minden mást elveszítünk. Elveszítjük az örömünket, a békességünket, a kapcsolataink is rámehetnek – hisz nagyon nehéz elhordozni egy megkeseredett embert. Azonban a legnagyobb árat, az Istennel való kapcsolatunkban fizetjük. Olyan nincs, hogy egyszerre haragszom, neheztelek és sajnálom magam, közben lubickolok Isten szeretetében, vigasztalásában, örömében. Vagy az egyik vagy a másik.

Ahhoz, hogy meggyógyuljunk, az őszinte beismerés után a következő lépés a megbocsátás, ami nem melleleg parancsba van adva. Gyakran itt akad ki az igazságérzetünk, hogy egy ekkora igazságtalanságot hogyan lehetne elengedni? Jó, ha emlékezünk rá, hogy Isten nem azt kéri, hogy a semmibe engedjük el a fájdalmunkat, hanem egy szerető, Édesapa kezébe, Aki a világ legigazságosabb bírója. Ha kiengedem a markom szorításából, és leteszem az Ő kezébe, Ő valóban igazságot tesz.

A belső sebeink, bár nem látjuk őket, ugyanúgy valóságosak. Jézus vére az, amiben gyógyulás van ezek számára. Imában, hittel kell kérnünk, hogy áradjon ki az a gyógyulás ezekre a fájó területekre, amit Jézus kiontott vére ott a Golgotán megszerzett.

Olyan jó, hogy a Szen Lélek nem csak megérinteni tud, körbe venni a jelenlétével, hogy ne éreznünk magunkat egyedül, de Ő valóságosan meg tud vigasztalni, erős kézzel kihozni a legsötétebből. Minden látható ellenére fellobbantja bennünk a reményt, és új ígéretet ad. Az pedig a mi döntésünk, hogy maradunk a keserűség vermében, vagy hagyjuk, hogy kézen fogjon és kivezessen a világosságra, az Ő jelenlétébe.

Újlaki Márti (Ideje elhinned magazin)

Mi újság van (egy)házunk táján?

Áldott pünkösdt
kívánunk minden
kedves
olvasónknak!

✚ Gyülekezetünk gondnoka, Diósi Kálmán, a korábban kivágott fenyőfákból deszkákat készített, és ezekből alakította ki a terasz melletti **új kerítést**, ami gyönyörűen illeszkedik a templomkert hangulatához.

✚ **Felújítási terveket** foglalmaztunk meg a parókiával kapcsolatban:

- A terasz térkőburkolata megsüllyedt, ezért jó lenne feltölteni újra, hogy kiegyenlítsük a felszínét. Ha lesz elég segítő férfikéz a gyülekezetből, akkor ezt valamelyik júniusi szombaton szeretnénk elvégezni.
- A nyári kánikulában fontos lenne egy-két napvitorla felhelyezése szintén a terasz fölé. Abban maradtunk, hogy ennek tartószerkezetéhez a gyülekezet alumínium állványait használjuk fel.
- A hátsó szoba, és a mellette lévő ping-pongosa terem fala nagyon salétromos. Szükséges lesz a vizesedés magasságáig leverní. A továbbiakat (szárító vakolat vagy más megoldás) a vakolatleverés után döntjük el.
- Hosszabbtávú terveink között szerepel egy tároló építése, ahol a kerti bútorok, a fűnyíró traktor és a szerszámok is rendezetten elérhetnek. Alapanyaghoz van maradék cserepünk, a tetőszerkezethez faanyag, illetve két, korábban kibontott, de jó állapotú kettes ajtó.

✚ **Országos presbitertalálkozón** vettünk részt a várpalotai, ösküi és más környékbeli evangélikus presbiterekkel közösen Budapesten május 31-én. Megerősítő és tartalmas napunk volt.

✚ A **nyári gyermektábort** már meghirdettük, nyolcvan főt tudunk fogadni, hamar fogynak a szabad helyek, jelenleg 13 szabad férőhelyünk van, de ez folyamatosan csökken. Aki szeretne jönni, mielőbb küldje el jelentkezését, amely gyülekezetünk honlapján elérhető (tes.lutheran.hu)

✚ Az **ifjúsági táborra** még nem nyitottuk meg a jelentkezési felületet. Ennek helyszíne Gárdonyiban lesz, időpontja: július 28 – augusztus 1-ig. Erre a hétre a konfirmáció utáni, illetve a hetedik osztálynál idősebb fiatalokat várjuk.

✚ Jó lenne elvégezni a **parókia éves nagytakarítását** is a közeljövőben: függönymosás, ablaktisztítás, konyha-, fürdőszobatakarítás. Ehhez női segítségre lesz szükség. A pontos időpontról a gyülekezeti Messenger csoportban küldünk értesítést.

✚ **ÜNNEPI ALKALMAINK:**

- pünkösdi vasárnapi úrvacsorai istentisztelet a templomban 14⁰⁰ órakor keresztelővel (Dávid Ilona második unokáját)
- pünkösdhétfői istentisztelet a templomban 14⁰⁰ órakor

✚ **Tanévzáró istentiszteletet** tartunk június 15-én, délután 14⁰⁰ órakor gyermekeink, fiataljaink szolgálatával, melyre mindenkit sok szeretettel várunk.

